

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui,

Mereuța Iurii xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în satul xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03.09.2020- 13.10.2020;

Instanța de apel: 06.11.2020– 20.01.2021;

Instanța de recurs: 22.03.2021 –02.06.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 13 octombrie 2020, Mereuța Iurii a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal.

Mereuța Iurii a fost absolvit de răspunderea penală pentru fapta comisă, pe motiv că fapta a fost comisă în stare de iresponsabilitate și față de el s-au aplicat măsuri de constrângere cu caracter medical, cu internare la tratament prin constrângere în spital de psihiatrie cu supraveghere obișnuită de la locul de trai - în cadrul IMSP Spitalul de Psihiatrie Bălți.

Medicul-șef al organului de ocrotire a sănătății, căruia îi este subordonată instituția medicală unde va fi deținut bolnavul Mereruța Iurii, periodic, dar nu mai rar de o dată la 6 (șase) luni, va aduce la cunoștința instanței de judecată informația despre necesitatea continuării aplicării măsurii de constrângere cu caracter medical.

A fost respins demersul acuzatorului de stat privind încasarea din contul reprezentantului legal al persoanei în privința căreia se judecă cauza, Mereuța Galina, a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că Mereuța Iurii, la data de 19 mai 2020, în intervalul de timp 18:00 – 19:00, fiind în stare de iresponsabilitate, aflându-se în s. xxxx, r. xxxxx, văzând pe pat copii minori Xxxxx

xxxxx, a.n. xxxx și Xxxxx xxxxx, a.n.xxxx și știind cu certitudine că acestea nu au împlinit vârsta de 16 ani, le-a comunicat să se dezbrace, fapt ce ultimele au și făcut.

La rândul său, Mereuța Iurii s-a dezbrăcat de pantaloni și chiloți, demonstrându-și organul genital copiilor minori, strigând în adresa lor, la ce ultimele au început a plânge, iar Mereuța Iurii s-a îmbrăcat și a ieșit din locuință.

În ședința de judecată, prezența lui Mereruța Iurii nu a fost asigurată, deoarece în baza încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 24 august 2020, Mereuța Iurii a fost internat în IMSP Spitalul de Psihiatrie Bălți pentru tratament, iar potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxxxxxxx din xxxxxxx, acesta prezintă pericol pentru societate, astfel încât, în temeiul art.496 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea aplicării măsurilor de constrângere cu caracter medical în privința lui Mereruța Iurii, în lipsa lui, însă cu participarea apărătorului și a reprezentantului său legal.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Mogîldea-Buracivovschi Ludmila în interesele inculpatului Mereuța Iurii, care a solicitat casarea sentinței nominalizate și dispunerea rejudecării cauzei într-un alt complet de judecată.

3.1 În motivarea cerințelor sale apelanta a invocat că:

- organul de urmărire penală și procuratura au înaintat în privința inculpatului o învinuire neîntemeiată care a fost pe deplin combătută prin probele administrate în instanța de judecată;

- aprecierea tuturor probelor urmează să fie efectuate cu luarea în considerare a dispozițiilor art. 8 Cod de procedură penală;

- acuzatorul de stat nu a prezentat probe concludente și pertinente care să dovedească vinovăția inculpatului Mereuța Iurii în comiterea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, iar din considerentele respective nu poate fi drept dovedită vinovăția ultimului în comiterea celor imputate;

- nu există nici o probă directă, inclusiv și declarațiile părților vătămate minore care au fost audiate în condiții speciale privind audierea minorilor, care ar indica asupra faptului că Mereuța Iurii a comis infracțiune în modul indicat de partea acuzării;

- la examinarea cauzei penale, prima instanță s-a limitat la audierea reprezentantului legal a inculpatului și reprezentantului legal al părților - vătămate minore. Astfel, întru stabilirea adevărului în cauza respectivă era absolut necesară vizionarea (ascultarea) discului cu audierea părților vătămate minore efectuate în condiții speciale sau cel puțin citirea proceselor - penale de audierea a părților vătămate în instanța de judecată, chestiune esențială pentru ca instanța de judecată să ajungă la o concluzie legală referitor la vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate;

- fiind audiată în instanța de judecată, reprezentantul legal al inculpatului, Mereuța Galina a declarat instanței, că în seara comiterii infracțiunii inculpatul Mereuța Iurii a fost chemat în gospodăria părților vătămate de către Țurcan Valentina, care l-a rugat să stea cu fetele și să le adoarmă. Acest fapt poate fi confirmat de către însuși Țurcan Valentina, însă la demersul reprezentantului legal al inculpatului de a fi audiată Țurcanu Valentina în calitate de martor instanța de judecată nu a reacționat, prin ce l-a lipsit pe inculpat de posibilitatea dovedirii nevinovăției sale;

- potrivit art.497 alin. (2) Cod de procedură penală, la ședința de judecată trebuie să fie verificate probele care dovedesc că persoana în cauză a săvârșit sau nu fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală, ascultate concluziile experților asupra stării psihice a inculpatului și controlate alte circumstanțe care au importanța esențială pentru soluționarea chestiunii privind aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical. Însă în cadrul cercetării judecătorești nu au fost ascultate nici concluziile experților asupra stării de psihice a inculpatului Mereuța Iurii, față de care la data de 24 august 2020 au fost aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical și ultimul a fost internat în cadrul IMSP Spitalul de Psihiatrie Bălți, nici concluziile experților psihiatrico-psihologică asupra părților vătămate minore nu au fost cercetate și alte probe care ar dovedi cu certitudine vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii în cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat, și menținută fără modificări sentința primei instanțe.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind constatarea săvârșirii de către Mereuța Iurii a infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal – *acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare.*

Totodată, instanța de apel a menționat că nu poate fi reținut în favoarea apelantului afirmațiile invocate, precum că inculpatul nu este vinovat de fapta ce i se incriminează, că probele enumerate în sentință nu au valoare probantă, pe cauză nu au fost prezentate probe concludente și pertinente care să dovedească vinovăția inculpatului Mereuța Iurii în comiterea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea incriminată, apreciind aceste afirmații drept declarative, or acestea au fost combătute prin totalitatea de probe administrate, care corect au fost puse de către instanța de fond la baza constatării vinovăției inculpatului Mereuța Iurii.

Invocarea faptului că în cadrul cauzei penale deduse judecății nu au fost administrate probe concludente și pertinente întru demonstrarea vinovăției lui Mereuța Iurii în săvârșirea infracțiunii incriminate nu echivalează cu constatarea nevinovăției lui, după cum se invocă în apelul declarat, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii, în opinia instanței de apel, dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului Mereuța Iurii în săvârșirea prevăzute de art.175 Cod penal.

Având în vedere cele expuse, instanța de apel a notat că, probele administrate în cadrul prezentei cauze penale corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sânt pertinente, concludente și utile pentru a putea fi puse la baza constatării unei vinovății, ele fiind în coroborare între ele, și demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, după cum a stabilit instanța de fond.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a remarcat că, nu pot fi luate în considerație afirmațiile aduse de către avocat în apel privind faptul că sentința este bazată pe presupuneri, că instanța neobiectiv a examinat cauza, ajungând la concluzia greșită despre vinovăția inculpatului, deoarece anume în cadrul cercetării judecătorești vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal a fost confirmată prin ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată și sentința de fapt nu este bazată pe presupuneri, dar pe totalitatea de probe administrate pe caz, la cercetarea cărora apărarea a avut acces deplin.

Instanța de apel nu a stabilit aprecierea greșită a probelor pe caz, din contra anume că vinovăția inculpatului se bazează pe circumstanțele stabilite pe caz în baza probelor evaluate, dobândite potrivit normelor legii procesual penale, cu cercetarea probelor în cadrul unui proces judiciar public, inculpatului fiindu-i asigurate toate garanțiile necesare apărării sale prevăzute de lege, de fapt careva dubii în vinovăția inculpatului nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de apel a conchis că în apelul declarat nu au fost aduse careva motive a cerințelor, fiind relatate faptele conform viziunii autorului apelului sub formă de apărare, argumentele expuse fiind în contradicție cu circumstanțele stabilite de instanța de fond pe parcursul examinării cauzei, totodată argumentele invocate privind nevinovăția inculpatului nu pot fi reținute și s-au respins în totalitate, deoarece probele cercetate în cumul confirmă deplin vina inculpatului în fapta stabilită de instanța de fond și temeuri de intervenție a instanței de apel în aspectul propus în apelul declarat nu au fost stabilite.

Suplimentar, instanța de apel a apreciat drept neîntemeiată și nemotivată solicitarea de casare a sentinței, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de fond, din motiv că cauza a fost examinată în instanța de fond în lipsa inculpatului Mereuța Iurii, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit procesului-verbal al ședințelor de judecată, examinarea cauzei în privința lui Mereuța Iurii privind învinuirea înaintată în baza art.175 Cod penal a avut loc cu participarea reprezentantului legal al inculpatului - Mereuța Galina, dat

fiind că prin raportul de expertiză judiciară nr. xxxxx din xxxxxx inculpatul a fost declarat iresponsabil, precum și cu participarea avocatului Mogîldea - Buracicovschi Ludmila întru apărarea și reprezentarea intereselor legale a inculpatului pe parcursul examinării cauzei penale.

Totodată, reieșind din conținutul prevederilor art. 488-499 Cod de procedură penală la examinarea cauzei privind sentința de aplicare a unor măsuri de constrângere cu caracter medical, participarea inculpatului declarat iresponsabil nu poartă un caracter obligatoriu, fiind necesară participarea reprezentantului legal al inculpatului și participarea avocatului, fapt care în speța dată a fost realizat, iar solicitarea de remiterea a cauzei la rejudecare nu are un suport legal.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate afirmațiile avocatului Palade Rodica invocate în ședința instanței de apel referitor la faptul, că pe cauză nu au fost prezentate rapoarte psihologice în privința părților vătămate minore Xxxxx xxxxx și Xxxxx xxxxx.

În acest sens, instanța de apel a indicat că părțile vătămate minore Xxxxx xxxxx și Xxxxx xxxxx au fost audiate în condiții speciale potrivit prevederilor art.110¹ Cod de procedură penală, declarând în mod expres despre cele săvârșite asupra lor de către inculpat, folosind limbajul corespunzător vârstei și dezvoltării lor.

Totodată, audierea părților vătămate minore, în condiții speciale, a avut loc cu participarea apărătorului inculpatului Mogîldea - Buracicovschi Ludmila, care a avut toate posibilitățile în măsură egală cu alți participanți la proces să pună întrebări părților vătămate minore, întru clarificarea tuturor circumstanțelor cazului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct.4) 6) și 8), solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2021 și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale recurenta a indicat că:

- instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că cauza a fost examinată în lipsa inculpatului, fiindu-i încălcat astfel dreptul la apărare, dreptul de a prezenta probe și a expune poziția față de învinuirea adusă;
- decizia instanței de apel și sentința primei instanțe nu sunt obiective și nu sunt argumentate în latura ce ține de constatare cu certitudine a faptelor comise de inculpat, or la baza unei sentințe de condamnare, urmează a se ține cont de toate circumstanțele cauzei, de totalitatea probelor acumulate la dosar, ci nu doar de declarațiile părților vătămate;
- instanța de apel nu a dat apreciere și nu a argumentat suficient declarațiile reprezentantului legal a inculpatului, Mereuța Galina, care a declarat că inculpatul nu este o persoană agresivă;

- la examinarea cauzei nu a fost prezentat vreun raport psihiatrico-pedagogic al părților vătămate minore, care ar exclude întrebările referitoare la percepția și tendința de fantezie a părților vătămate. Nu a fost admisă cererea reprezentantului legal al inculpatului privind audierea martorului Țurcan Valentina - xxxx părților vătămate minore, care l-a rugat pe inculpat să adoarmă minorele;

- referitor la invocarea de către instanța de apel a motivului precum că nu au fost stabilite careva circumstanțe, care ar dovedi nevinovăția inculpatului, acest este unul neîntemeiat, or la baza deciziei au fost puse doar declarațiile părților vătămate minore, audiate în condițiile art. art.110¹ Cod de procedură penală și raportul de expertiză judiciară nr. xxxxx din xxxxx. În acest context cauza penală nominalizată a fost examinată în lipsa inculpatului, fiind astfel încălcat dreptul acestuia la un proces echitabil, consfințit de art. 6 CEDO.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul invocă incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 4), 6), 8) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: **pct.4)** „judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii **pct. 6)** instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția și **pct. 8)** nu au fost întrunite elementele infracțiunii”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent și motivele specificate în susținerea acestora, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Referitor la criticele expuse de către recurent, precum că „*instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că cauza a fost examinată în lipsa inculpatului, fiindu-i încălcat astfel dreptul la apărare, dreptul de a prezenta probe și a expune poziția față de învinuirea adusă*”, instanța de recurs le califică drept neîntemeiate, or potrivit art. 427 alin. (1) pct. 4) „*Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii*”

În această ordine de idei, Colegiul penal precizează că potrivit art.488-499 Cod de procedură penală, nu se impune obligativitatea prezenței persoanei în privința căreia au fost dispusă aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical, la ședințele de judecată, fiind însă obligatorie prezența reprezentantului legal al acesteia.

Mai mult decât atât, potrivit art. 497 alin. (1) Cod de procedură penală judecarea cauzelor trimise instanței în baza art.495 se face în ședință de judecată, potrivit dispozițiilor din Partea specială titl. II cap.I și III, cu participarea obligatorie a procurorului și apărătorului, iar în conformitate cu alin. (3) al aceleiași norme după terminarea cercetării judecătorești, instanța ascultă opiniile procurorului, părții vătămate, apărătorului și reprezentantului legal.

În acest sens, se reține că instanțele de fond s-au expus motivat asupra acestei chestiuni, context în care, instanța de recurs consideră inutilă expunerea repetată asupra lor.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414, 417 alin.8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, argumentul recurentului precum că „*...decizia instanței de apel și sentința primei instanțe nu sunt obiective și nu sunt argumentate în latura ce ține de constatare cu certitudine a faptelor comise de inculpat, or la baza unei sentințe de condamnare, urmează a se ține cont de toate circumstanțele cauzei, de totalitatea probelor*

acumulate la dosar, ci nu doar de declarațiile părților vătămate” este unul declarativ și neîntemeiat, constituind doar o opinie subiectivă a recurentului în acest sens.

În această ordine de idei, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al primei instanțe și al instanței de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci v-a verifica prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Mereuța Iurii.

În aceste condiții, Colegiul penal conchide că, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificându-le sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Mereuța Iurii în săvârșirea infracțiunii prevăzute imputate, să fie una legală și întemeiată.

Cu referire la temeiul de casare a deciziei instanței de apel prevăzut art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii Colegiul penal conchide că, raportând respectiva normă la situația în cauză, acest temei nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Or, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, se atestă că instanțele au constatat și motivat prezența în cauză sa elementelor componente infracțiunii imputate lui Mereuța Iurii, inclusiv stabilind vinovăția acestuia. După cum rezultă din hotărârile instanțelor de fond, acesta s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Având în vedere aspectele sus-menționate, instanța de recurs își însușește în întregime considerentele expuse în decizia instanței de apel (f.d. 212-223), redate succint la pct. 4.1. al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct. 37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din CEDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos*, 19.04.1994). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță

internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanța inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei*, 19.12.1997).

Analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui *Mereuța Iurii xxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **01 iulie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana